

En gammel flamme

250 år gamle Storebrand opplever en ny vår på Oslo Børs, takket være en nøysom trønder med anslått levealder på 89 år.

ANDREAS KLEMSDAL

HER ER MANNEN som har greid det kunststykket å gjøre 250 år gamle Storebrand tiltrekkende. Nesten sexy. Så attraktivt og pirrende at Tor Olav Trøim og Celina Midelfart har vrent lommene for å kjøpe aksjer.

Det var kanskje ikke det første folk ville forvente av Odd Arild Grefstad (51). At han skulle gjøre noe som helst sexy. For han er ikke særlig opptatt av å forme, sminke og style.

Han er opptatt av tall. Han er nøysom. Han er en utflyttet trønder, nå trebarnsfar på Jar i Bærum, hvis eneste utskjelning er en fjellhytte så liten at familien nesten må sove på skift.

Legg til at han leder et selskap som tidvis har fått analytikerne til å sovne, og du kan lure på hva det egentlig er som har fått investorenes hjerter til å smelte.

MEN LA OSS GÅ noen få århundrer tilbake. For det startet med flammens rov, de som slukte hele hus, hele kvartaler, og små bydeler. De som gjorde at familier mistet alt de eide. Driftige borgere fant en måte å lure dem på, flammene, og det ble starten på en av landets eldste selskaper. Året var 1767 og navnet ble «Den almindelige Brand-Forsikrings-Anstalt».

Den ellers så forsiktige Grefstad har ikke utvist et snev av måtehold når Storebrands historie skal skrives. Noen av de beste ved Handelshøyskolen BI er satt på saken, og resultatet skal bli et to-bind verk. Konsernsjefen gleder seg som et barn.

– Storebrand var ikke bare starten på forsikringsbransjen, det var starten på det norske finansielle systemet. Forsikring gjorde investering i bygninger enklere og bankene kunne begynne å låne ut penger. Vi har en utrolig historie.

VI HAR FUNNET GREFSTAD inne blant en gjeng som driver digital forretningsutvikling. Han vil bli funnet her. Tallknuseren har forlatt tallknuserne for en stakket stund, for tallene er ganske bra. Nå skal Storebrand danse mer med algoritmene. Han lar kaffeautomaten stå urørt og forsyner seg av vann med bobler.

Få kjenner Storebrands nyere historie bedre enn ham.

Han satt i trappen under den dramatiske generalforsamlingen da Storebrand skulle fusjonere med Kredittkassen. Selskapet var i spill og spillerne het Stein Erik Hagen, Åge Korsvold, Jens P. Heyerdahl og Kjell Inge Røkke. Korsvolds drøm var en storfusjon mellom Storebrand og Kredittkassen. Giganten skulle hete Christiania.

Dagens sjef vet hvorfor Storebrand ble til det det ble, med sine oppturer og nedturer. Og han vet også hva det kunne ha blitt.

GREFSTAD OVERTOK JOBBEN etter Idar Kreutzer sommeren 2012. Den 12. juni denne sommeren var aksjekursen på sitt aller laveste, 16,62 kroner.

Ovrraskelsen som rammet Storebrand denne sommeren het Solvens II, et krav om at pensjonsforvalteren skulle ha betydelig mer penger i hvelvet, slik at folks pensjoner var sikrere. Da Grefstad ble ansatt som konsernsjef viste foreløpige beregninger at kapitalkravet under Solvens II ville bli 27 milliarder kroner, en økning på 15 milliarder.

Utfordringene kom som en haglskur en junidag: I tillegg til kapitalkravene gjorde et vedvarende lavt rentenivå det krevende å innfri årlig rentegaranti for fripolisene. Det fungerer nemlig slik: Folk har pensjonene sine i Storebrand. 1,2 millioner nordmenn. Mange av disse har en garantert avkastning på disse pengene. Lave renter gir en pensjonsforvalter hodepine i milliardklassen. På toppen av dette kom økt levealder, som krevde økte avsetninger for livsvarige pensjoner.

Den enkle løsningen for Grefstad ville være å si som et av sine tre tenåringsbarn: Jeg trenger mer penger! Men han gjorde det motsatte. Konsernsjefen sa: Jeg trenger ikke penger. Storebrand skal greie tilpasningene til Solvens II uten å måtte hente ny egenkapital i markedet.

For dette er en mann som greier seg uten magnumflasker og eksotiske matretter.

– Det var en veldig spesiell situasjon i 2012. Da jeg ble konstituert hadde jeg bare en uke til jeg skulle avholde et to dager langt strategimøte med styret. På det tidspunkt-

Odd Arild Grefstad

■ **Alder:** 51 år.

■ **Sivilstand:** Gift, to sønner på 13 og 17 år og en datter på 18 år.

■ **Stilling:** Konsernsjef Storebrand.

■ **Bakgrunn:** Statsautorisert revisor og autorisert finansanalytiker (AFA). Eksternrevisor i Arthur Andersen & Co fra 1989 til 1994. Deretter en rekke lederjobber i Storebrand.

■ **Aktuell:** Aksjekursen i Storebrand er doblet på ett år.

■ **Stortingets talerstol blir din, hvilken sak tar du opp?** Behovet for omstilling av Norge. Vi trenger nye vekstnæringer som kan overta etter oljen, og vi må klare omstillingen til et bærekraftig samfunn. Vi må satse sterkere på forskning og utdanning, ikke minst må teknologi integreres mer i utdanningen. Til sist – husk, uten en sterk og kompetent finansnæringer blir

det hverken omstilling eller nye vekstnæringer.

■ **Hva bør Norge bruke mindre penger på?** Offentlig sektor. Privat sektor gjennomgår omfattende omstilling som drives av lavere oljepris, digitalisering og ny teknologi. Arbeidsplassene som blir borte, må erstattes av nye og lønnsomme arbeidsplasser i privat sektor.

■ **Hva er din dårligste investering?** Det må jo bli bil. Kjøpte min Mazda 818 som 18-åring, stadige reparasjoner tok nesten knekken på studentøkonomien.

■ **Hvilken bok vil du gjerne lese om igjen?** «Parfymen» av Patrick Süskind.

■ **Hvor drømmer du om å reise?** En langsiktig drøm er å dra til Afrika på en skikkelig safariopplevelse.

tet begynte det å forme seg en forståelse for hva fremtidige Solvens-regler ville bety.

– *Hvordan var stemningen i styret?*

– Fokuseret. Og litt preget av vantro. Kunne reglene virkelig være så tøffe?

LANGE LINJER er gode å ha når det vinger i hverdagen.

Storebrand strammet inn på mange områder. Selskapet gikk ut av garantert pensjon der det var mulig. Omfanget av garantert pensjon på balansen ble redusert med 40 milliarder kroner, i hovedsak gjennom avvikling av satsingen på forsikret offentlig tjenestepensjon. Konvertering av

